

Meditācijas: 4. janvāris

Pārdomas meditācijai 4.
janvārī. Piedāvātās tēmas: mēs
patiesi esam Dieva bērni;
tikšanās ar Jēzu pieredze;
pateicības un aizlūgšanas
lūgšana.

3.01.2024

Vārda liturģijā šajās jaunā gada
pirmajās dienās mēs lasām apustuļa
Jāņa pirmo vēstuli, kas rakstīta Efezā
pēc viņa atgriešanās no izsūtījuma
Patmā. Vēstules galvenā tēma, pie
kuras svētais Jānis atgriežas atkal un

atkal, ir kristieša vienotība ar Dievu, kas rodas caur ticību Jēzum Kristum un brālīgo mīlestību.

"Dievs ir mīlestība," apustulis vairākkārt atkārto vēstulē. Viņš arī norāda, ka Dievs ir visa, kas eksistē, avots un ka kristietis caur mīlestību kļūst par Dieva bērnu. Mēs patiešām esam Viņa bērni, un ne jau pārnestā vai poētiskā nozīmē (sal. 1 Jņ 3, 1). Un šīs bērnišķības rezultātā mūs var saukt par pareizi no Dieva dzimušiem. To mēs šodien lasām pirmajā lasījumā: "Kas ir dzimis no Dieva, tas grēku nedara, jo Viņa sēkla paliek viņā, un viņš nevar grēkot, jo viņš ir dzimis no Dieva. Pēc tā Dieva bērni atzīst sevi par Dieva bērniem." (1Jņ 3,9-10).

"Mēs zinām, ka esam Dieva bērni, ļoti dārgie Dieva bērni," sacīja svētais Hosemarija 1967. gada Ziemassvētku vakarā. "Šovakar mūsu Kungs caur savu Māti sūtīs mums tik daudz

jaunu žēlastību, lai mēs pieaugtu
mīlestībā un dievišķajā sirsnībā.....
Paskatieties, mani bērni, paskatieties,
kāda pateicība mums ir jāizrāda
savam Brālim, kas mūs ir darījis par
Tēva bērniem. Vai jūs esat redzējuši
tos savus mazos brāļus, tās mazās
radības, savas radinieku meitas,
kurām ir vajadzīgs viss un visi? Tāds
ir Bērns Jēzus. Ir labi redzēt Viņu
šādu, bezpalīdzīgu. Būdams
visvarens, būdams Dievs, Viņš kļuva
par bezpalīdzīgu Bēru,
bezpalīdzīgu, kam vajadzīga mūsu
mīlestība. Bet šajā aukstajā
vientulībā, kopā ar Māti un svēto
Jāzepu, tas, ko Jēzus vēlas, kas Viņam
sniegs siltumu, ir mūsu sirds. Vai mēs
ar tevi, mans dēls, ieraudzīsim visu,
kas ir ceļā mūsu sirdij? Ārā ar to! Bet
patiešām. Svētais Jānis to atkārto
pirmajā nodaļā: Quotquot autem
receperunt eum dedit eis potestatem
filios Dei fieri (Jņ 1,12). Viņš ir devis
mums spēku būt Dieva bērniem.

Dievs ir gribējis, lai mēs būtu Viņa bērni."[1].

Divi zvejnieki no Kafarnaumas, Jānis un Andrejs, sekoja Jānim Kristītājam, kuru viņi uzskatīja par lielu pravieti. Kādu dienu viņiem garām gāja Jēzus, un Kristītājs sacīja: "Šis ir Dieva Jērs" (Jņ 1, 36). Viņa mācekļi, "dzirdēdami Viņu tā runājam, sekoja Jēzum" (Jņ 1,37). Pēc šīs tikšanās nekas vairs nebūs tāds pats kā agrāk. "Ziņkārības pilni, viņi nolēma sekot Viņam no attāluma, gandrīz vai bailīgi un nezinādami, ko darīt, līdz Viņš pats pagriezās un jautāja: "Ko jūs meklējat?", un sākās dialogs, kas aizsāka šo piedzīvojumu. Jānis un Andrejs sekoja Jēzum, uzdeva Viņam jautājumus, "redzēja, kur Viņš dzīvo, un palika pie Viņa" (Jņ 1, 39): tajā dienā viņi kļuva par apustuļiem uz visiem laikiem.

"Jēzus ir tas, kurš uzņemas iniciatīvu. Kad Viņš ir starp mums, jautājums vienmēr tiek pagriezts pretējā virzienā: no jautāšanas mēs pārejam uz to, ka mums uzdod jautājumus, no "meklētājiem" mēs atklājam sevi "atrastus"; patiesībā Viņš ir tas, kurš mūs vienmēr ir mīlējis pirmais (sal. 1 Jņ 4, 10). Tā ir tikšanās pamatdimensija: mums nav darīšana ar kaut ko, bet gan ar Kādu, ar "Dzīvo". Kristieši nav kādas filozofiskas sistēmas mācekļi: viņi ir vīrieši un sievietes, kas ticībā ir piedzīvojuši tikšanos ar Kristu (sal. 1 Jņ 1, 1-4)"[3].

Abi draugi, Jānis un Andrejs, skaidri nezināja, kas patiesībā bija Jēzus. Viņiem vajadzēja laiku - vairākus gadus kopīgas dzīves un klausīšanās, lai saprastu Dieva Dēla noslēpumu. Bez bailēm arī mēs pārkāpsim viņu mājas sliekšni, lai runātu ar Skolotāju aci pret aci, lai klausītos un pārdomātu Viņa Vārdu, lai atvērtu

savu sirdi, kā to dara cilvēks ar draugu. Lūgšanas klusumā mēs mācāmies iepazīt Kungu. Tas pats mācekļu jautājums, uzstājīgs un drosmīgs - "Mācītāj, kur tu dzīvo?" - rodas arī mūsu dvēselē. "Mācieties lūgšanas klusumā atkal ieklausīties Jēzus atbildē: "Nāciet un redziet!".[4].

Tāpēc lūgsimies kā dēli un meitas un nemitīgi lūgsimies," svētais Hosemarija mūs iedrošināja vienos Ziemassvētkos. "Es lūdzos jūsu priekšā, hodie, nocte et die" (Neh 1, 6); es lūdzos jūsu priekšā dienu un nakti. Vai jūs neesat bieži dzirdējuši mani to sakām: ka mēs esam kontemplētāji dienu un nakti, pat tad, kad guļam; ka miegs ir lūgšanas sastāvdaļa? Kungs teica: "Oportet semper orare, et non deficere" (Lk 18, 1). Mums ir jālūdz vienmēr, vienmēr. Mums ir jāizjūt vajadzība vērsties pie Dieva pēc katras

veiksmes un katras neveiksmes
mūsu iekšējā dzīvē. Īpaši šādos
gadījumos atgriezīsimies ar
pazemību, lai pateiktu Kungam: par
spīti visam, es esmu Tavs dēls!
Spēlēsim blēdīgā dēla lomu. Kā
Svētie Raksti saka citur: lūdzoties
vienmēr, nevis ar garām balsīgām
lūgšanām (sal. Mt 6,7), bet ar garīgu
lūgšanu bez vārdu trokšņa, bez
ārējiem žestiem. Kur mēs lūdzamies?
"In angulis platearum..." (Mt 6,5).
Kad mēs ejam pa ielām un
laukumiem, mums pastāvīgi
jālūdzas".[5].

Tajā dienā svētais Hosemarija ieteica
paaugstināt pateicības par
Ziemassvētkiem un mudināja savus
klausītājus sapņot lūgšanā, domāt
plaši, lūgt, lai Dieva griba piepildās
tik daudzās dvēselēs. "Un kā mēs
lūgsimies? Lūdzieties ar pateicību.
Pateiksimies Dievam Tēvam,
pateiksimies Jēzum, kurš kļuva par
bērnu mūsu grēku dēļ; kurš atteicās

no sevis, ciešot Betlēmē un uz krusta ar atvērtām, izstieptām rokām, ar Mūžīgā Priestera žestu (...). Un arī lūgums: ko mums vajadzētu lūgt? Ko bērns lūdz savam tēvam? Tēvs..., mēness: absurdas lietas. Lūdziet, un jūs dabūsiet, klauvēsiet, un jums atvērs (Mt 7,7). Ko mēs nevaram lūgt Dievam? Mēs visu esam lūguši saviem vecākiem. Lūdziet mēnesi, un Viņš jums to dos; bez bailēm lūdziet Viņam visu, ko vēlaties. Viņš vienmēr jums to dos, tādā vai citādā veidā. Lūdziet ar pārliecību.[6].

Mājā, kur dzīvo Jēzus, mēs atrodam arī Marijas maigo klātbūtni. Mēs lūdzam Viņu, lai mēs zinātu, kā dzīvot kā no Dieva dzimušiem bērniem, un dotos pretī Jēzum, lai dzīvotu Viņa namā.

[1 Svētais Hosemarija, "Dialogā ar mūsu Kungu", meditācija "Lūgties bez pārtraukuma, 1a-2b.

[2] Svētais Jānis Pāvils II, XII Pasaules
jauniešu dienu vēstījums (Parīze,
1997), 1996. gada 15. augusts.

[3] Turpat.

[4] Turpat.

[5] Svētā Hosemarija, Dialogā ar
mūsu Kungu, Meditācija "Lūdzieties
bez pārtraukuma", 2c-2d.

[6] Turpat, 3b-3c.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/meditacijas-4-janvaris/](https://opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-4-janvaris/)
(17.03.2026)